

лѣхъ-тѣ на Господарь-тѣ си, събирахъ ся за поклоненіе нему на пѣрвый-тѣ день на седми-цѣхъ-тѣ. Дѣ. 20; 7: 1 Кор. 16; 1, 2; Отк. 1; 10.

П. Длѣжни ли смы ный да вардимъ Св. недѣлѣхъ сѣщо както Еврей-ты сѣбботѣхъ-тѣ ?

О. Длѣжни смы. Христось не развали *Зако-нъ-то* за сѣбботѣхъ-тѣхъ, но само промѣни врѣ-ме-то за варденіе-то ѣ. Сѣбботный-тѣ день, т. е. святъ день за упокоеніе, както видѣхмы, бѣ-ше опрѣдѣленъ не само за Еврей-ты, но и за всичкый-тѣ свѣтъ.

П. Да ли е голѣмъ грѣхъ, ако не вардимъ Св. недѣлѣхъ ?

О. Голѣмъ грѣхъ е, зашото, ако ѣхъ не вар-димъ, прѣстѣпувамы заповѣдь-тѣхъ Божіѣхъ. Іез. 20; 13: Іер. 17; 27: Чис. 15; 32-36; Исх. 20; 8-10. Крадемъ отъ Господа свято-то врѣ-ме; лишавамы души-ты си отъ най сѣпоцѣн-но-то врѣме за ползуваніе-то на души-ты си, и колкото ся простира вліяніе-то ни, разваля-мы религіѣхъ-тѣхъ и благочестіе-то въ свѣтъ-тѣхъ.

П. Каквы сѣ работы-ты за нуждѣхъ и за ми-лость, които споредъ ученіе-то Христово сѣ простены да ся правятъ въ Св. недѣлѣхъ ?

О. Да нагледвамы болны, да гасимъ пожары и да ся събирамы за поклоненіе Богу, да на-ставлявамы въ духовно ученіе просты-ты, и пр.

П. Послѣ кѣждѣ отиде Христось ?

О. И като прѣминѣхъ отъ тамъ, дойде въ сѣборище-то имъ. Ст. 9. Марк. 3; 1-5. Лук. 6; 6-10.

П. Тогава що попытахъ Іисуса Фарисей-ти ?

О. И ето, имѣше челоуѣкъ съ изсѣхнѣлѣхъ рѣкѣхъ; и за да го